

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0236704

Dato: 15. november 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 100 af 2. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

(Alm. del).

Holger K. Nielsen

/Marianne Sigetty

Spørgsmål: Kan ministeren bekræfte, at praksis vedrørende afgrænsningen af erhvervs-mæssig virksomhed over for hobbyvirksomhed er blevet strammet de senere år, herunder ved skrappe rentabilitetskrav (krav om positiv rentabilitet over tre år)?

Svar:

Jeg kan ikke bekræfte, at der er sket en stramning af praksis for, om en virksomhed kan anses for erhvervsmæssigt drevet.

Vurderingen af, om en virksomhed karakteriseres som erhvervsmæssig eller ikke-erhvervsmæssig (hobbyvirksomhed), foretages altid ud fra en samlet konkret vurdering af samtlige forhold.

Ikke erhvervsmæssig virksomhed (hobbyvirksomhed) har på den ene side fælles træk med erhvervsmæssig virksomhed, men er på den anden side karakteriseret ved, at systematisk indkomsterhvervelse ikke er det afgørende formål for virksomhedsejeren.

Om en virksomhed er erhvervsmæssig eller har hobbykarakter vil normalt ikke give anledning til tvivl, hvis virksomheden er rentabel. Det vil sige, at virksomheden over en lidt længere periode giver overskud på den primære drift, mulighed for forrentning af fremmedkapital og den investerede egenkapital samt en rimelig aflønning af ejeren.

Erhvervsmæssig virksomhed vil - i modsætning til hobbyvirksomhed - være indrettet på systematisk indtægterhvervelse, dvs. det afgørende formål er den fortjeneste, der kan opnås.

De primære elementer, der har været lagt vægt på i praksis, har bl.a. været:

- Udsigt til overskud (rentabilitet).
- Underskud må kun være forbigående.
- Udøverens særlige personlige og faglige kvalifikationer og forudsætninger.
- Undersøgelse af lønsomheden/ rentabilitet foretaget forud for virksomhedens start.
- En samlet vurdering af virksomhedens omfang, intensitet og seriøsitet.
- Virksomheden har en naturlig sammenhæng med skatteyderens eventuelle øvrige indtægtsgivende erhverv.
- Andre end erhvervsmæssige formål med virksomheden.
- Skatteyderen er afskåret fra at anvende virksomhedens aktiver til privat brug.
- Virksomhedens omfang/varighed er af en vis størrelse.
- Driftsformen er sædvanlig for virksomheder af den pågældende art.
- Virksomheden kan sælges til tredjemand.

Som det fremgår, er rentabilitetskriteriet alene ét blandt mange kriterier, der kan have betydning ved den konkrete vurdering af, om en virksomhed er erhvervsmæssig eller ej. Ingen

af kriterierne er i sig selv afgørende for vurderingen af, om virksomheden er erhvervsmæssig. Det afhænger bl.a. af, hvilken type virksomhed, der er tale om, men rentabilitetsbetragtningen har været lagt til grund i mange afgørelser i praksis. Der er ikke sket en stramning på dette område.

Rentabilitetskriteriet udelukker således ikke, at virksomheden kan være erhvervsmæssig, selvom den giver underskud i en periode. En virksomhed kan dermed anses for erhvervsmæssig, uanset at den f.eks. i opstartsfasen eller i en forbigående periode på grund af dårlige konjunkturer er underskudsgivende, herunder at der i disse perioder ikke er mulighed for forrentning af fremmed- og/eller egenkapital eller for en aflønning, når blot der er udsigt til, at virksomheden kan blive rentabel over en lidt længere periode.

Bedømmelsen af, om virksomheden er erhvervsmæssig eller ej, er en konkret vurdering, som skal inddrage alle relevante forhold. Der kan således ikke opstilles en håndfast regel, som den spørgeren nævner, om at virksomheden skal give overskud over tre år for at være erhvervsmæssig.